U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Radana Malíka, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Žitná 45, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2011, č. j. OAM-23/ZA-ZA06-ZA04-2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2011, č. j. 56 Az 5/2011 - 20,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2011, č. j. OAM-23/ZA-ZA06/ZA04-2011, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“).

Citované rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Brně; ten rozsudkem ze dne 31. 5. 2011, č. j. 56 Az 5/2011 - 20, žalobu zamítl. Včas podanou kasační stížností se žalobce následně domáhal zrušení předmětného rozsudku krajského soudu.

V podání žalobce označeném jako kasační stížnost zástupkyně žalobce uvedla pouze následující: „*Pro zachování dané lhůty podáváme kasační stížnost do rozsudku Městského soudu v Brně, č. j. 56 Az 5/2011-20 ze dne 31. 5. 2011 ve věci pana M. M. (...). Zdůvodnění podáme po seznámení se spisovým materiálem a konzultaci s klientem v době co nejkratší.*“ Krajský soud v Brně následně usnesením ze dne 11. 7. 2011, č. j. 56 Az 5/2011 - 25, žalobce vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení citovaného usnesení doplnil kasační stížnost v souladu s § 103 a § 106 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), tj. aby z ní bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí napadá, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno; soud současně stěžovateli uložil, aby odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku stížnosti. Na

předmětnou výzvu reagovala zástupkyně stěžovatele, která ve stanovené lhůtě zaslala krajskému soudu doplnění kasační stížnosti. V něm upřesnila, že napadá rozsudek krajského soudu v celém rozsahu a že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Závěrem uvedla, že požaduje, aby Nejvyšší správní soud předmětný rozsudek krajského soudu zrušil a nařídil ve věci další projednání.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji pro neodstranění vad podání.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání (§ 106 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Blanketní kasační stížnost ze dne 29. 6. 2011 neobsahovala žádné důvody podání kasační stížnosti, proto krajský soud oprávněně vyzval stěžovatele podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení citovaného usnesení specifikoval důvody podané kasační stížnosti; současně ho poučil, že pokud kasační stížnost ve stanovené lhůtě nedoplní, Nejvyšší správní soud ji odmítne. Zástupkyně stěžovatele sice ve stanovené lhůtě zaslala krajskému soudu doplnění kasační stížnosti, to ovšem obsahovalo pouze citaci zákonných důvodů pro podání kasační stížnosti [§ 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.], nikoliv konkrétní právní argumentaci a vylíčení skutkových okolností, v nichž stěžovatel spatřuje nezákonnost rozhodnutí krajského soudu, resp. vady řízení o žalobě. Argumentace obsažená v doplnění kasační stížnosti ze dne 11. 8. 2011 je formulována ryze obecně, bez jakékoliv vazby na konkrétní skutkové děje a okolnosti projednávaného případu. S odkazem na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz, tak na uvedené důvody kasační stížnosti nelze nahlížet jako na žalobní body, které by byly způsobilé založit kasační přezkum. Nejvyšší správní soud se proto uvedenými námitkami nemohl zabývat.

Stěžovatel tedy ve stanovené lhůtě nevyhověl výzvě Krajského soudu v Brně ze dne 11. 7. 2011, č. j. 56 Az 5/2011 - 25, a nedoplnil kasační stížnost o žádné individualizované, dostatečně konkrétní kasační body. Jelikož pro zmíněný nedostatek kasační stížnosti nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl za použití § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. O tomto možném následku byl stěžovatel v předmětném usnesení krajského soudu ze dne 11. 7. 2011 poučen.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. října 2011

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu